

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1207—1214

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1207 Valtioneuvoston asetus alkoholijuomista ja väkiviinasta annetun asetuksen muuttamisesta	4827
1208 Valtioneuvoston asetus alkoholijuomien anniskeluajan jatkamisesta	4830
1209 Valtioneuvoston asetus työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	4832
1210 Oikeusministeriön asetus julkisen notaarin suoritteiden maksuista	4833
1211 Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	4834
1212 Oikeusministeriön asetus vastapuolen maksettavaksi tuomittavista oikeudenkäyntikuluista oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä tarkoitetuissa asioissa annetun oikeusministeriön asetuksen 3 §:n muuttamisesta	4835
1213 Opetusministeriön asetus opetusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	4836
1214 Valtiovarainministeriön päätös verohallituksen määrittämisestä toimivaltaisena viranomaisena ratkaisemaan eräitä verotusta koskevista kansainvälisissä sopimuksissa tarkoitettuja asioita ...	4838

N:o 1207

Valtioneuvoston asetus

alkoholijuomista ja väkiviinasta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

kumotaan alkoholijuomista ja väkiviinasta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1344/1994) 12 §:n 1, 3 ja 4 momentti,

muutetaan 13 §, 20—22 §, 23 § 2 ja 3 momentti ja 27 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 22 § osaksi asetuksessa 460/1995 sekä 23 §:n 2 ja 3 momentti ja 27 a § viimeksi mainitussa asetuksessa, sekä

lisätään asetukseen uusi 10 §, jolloin nykyinen 10 § siirtyy asetuksella 681/1996 kumotun 11 §:n tilalle uudeksi 11 §:ksi, seuraavasti:

10 §

Alkoholijuomien vähittäismyyntiluvan myöntää ja vähittäismyyntipaikan tai alkoholiyhtiön alkoholijuomamyyntiluvan hyväksyy kirjallisesta hakemuksesta myyntipaikan sijaintikunnan lääninhallitus.

13 §

Vähittäismyynti voidaan aloittaa sen jälkeen, kun luvan myöntävä viranomainen on ilmoittanut hyväksyneensä myyntipaikan.

Ennen kuin vähittäismyyntipaikassa tehdään sen toiminnan tai valvonnan kannalta

merkittäviä muutoksia, on vähittäismyyntiluvan haltijan tai alkoholiyhtiön ilmoitettava siitä luvan myöntävälle viranomaiselle. Muutokset voidaan ottaa käyttöön vasta, kun viranomainen on ilmoittanut ne hyväksyneensä.

20 §

Alkoholijuomien anniskeluluvan myöntää kirjallisesta hakemuksesta anniskelupaikan sijaintikunnan lääninhallitus. Liikennevälineessä tapahtuvaan anniskeluun luvan myöntää luvanhakijan kotipaikan lääninhallitus, tai

jos luvanhakijalla ei ole Suomessa kotipaikka, Etelä-Suomen lääninhallitus.

21 §

Hakemuksessa on mainittava:

1) hakijan nimi, yritys- ja yhteisötunnus taikka henkilötunnus tai syntymäaika ja yhteystiedot;

2) oikeushenkilön hallintoelimiin kuuluvien henkilöiden, toimitusjohtajan, avoimen yhtiön yhtiömiesten ja kommandiittiyhtiön vastuunalaisten yhtiömiesten nimet ja yhteystiedot sekä henkilötunnukset tai syntymäajat;

3) vastaavaksi hoitajaksi ja tämän sijaisiksi ehdotettujen henkilöiden nimi, henkilötunnus tai syntymäaika ja yhteystiedot; sekä

4) anniskelupaikan anniskeluajat, sijainti ja yhteystiedot.

Hakemukseen on liitettävä:

1) oikeushenkilön yhtiöjärjestys, yhtiösopimus tai säännöt sekä viimeksi vahvistettu tuloslaskelma ja tase;

2) vastaavan hoitajan ja tämän sijaisten suostumus tehtävään ja heidän ammattitaitonsa osoittavat asiakirjat;

3) henkilökunnan määrää ja tehtäviä koskeva suunnitelma;

4) anniskelualueen rajaamista koskeva suunnitelma piirustuksineen; sekä

5) lupaviranomaisen tarpeelliseksi katsomat muut luvan myöntämisen edellytyksiä koskevat selvitykset hakijan taloudellisesta tilanteesta, organisaatiosta, henkilökunnasta, vastaavista hoitajista, asiakaspaikkamäärästä sekä anniskelupaikasta ja -alueesta.

Lupaviranomainen voi tarvittaessa vaatia luvan myöntämisen edellytyksiä, luvan rajoittamista taikka valvonnan ja järjestyksenpidon kannalta tarpeellisten ehtojen asettamista koskevia lisäselvityksiä.

22 §

Anniskelualueutta voidaan muuttaa luvanhaltijan ilmoituksen perusteella paitsi, jos

1) anniskelulupa on myönnetty tilapäisesti,

2) anniskelualueutta laajennetaan ulkotiloissa tai

3) anniskelualueutta laajennetaan toiseen rakennukseen.

Ilmoitus anniskelualueen muutoksesta tulee toimittaa lupaviranomaiselle vähintään kolme viikkoa ennen muutoksen suunniteltua

käyttöönottoa. Lupaviranomaisen tulee kahden viikon kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta ilmoittaa, hyväksytäänkö ilmoitus.

Jos muutosta ei voida 1 momentin mukaan toteuttaa ilmoituksella, muutoksen käyttöönottoaminen edellyttää lupaviranomaisen luvan.

Ilmoituksen ja lupahakemuksen tulee sisältää edellä 21 §:ssä tarkoitetut anniskelualueutta koskevat tiedot ja liitteet.

Lupaviranomainen voi kieltää muutoksen käyttöönottamisen tai määrätä sille rajoituksia tai ehtoja alkoholilain 21 c ja d §:n nojalla.

23 §

Edellä 1 momentin estämättä anniskelupaikan sijaintikunnan lääninhallitus voi erikseen säädettävien edellytyksin antaa luvan alkoholijuomien anniskeluajan jatkamiseen ennen kello yhdeksää ja kello puoli kahden jälkeen.

Lupaa anniskeluajan jatkamiseksi haetaan kirjallisesti lääninhallitukselta. Hakemukseen on liitettävä selvitys anniskelun jatkamisen tarpeellisuudesta sekä muu lääninhallituksen tarpeelliseksi katsoma selvitys.

27 a §

Anniskeluluvan haltijan määräys vastaavasta hoitajasta ja tämän sijaisista tulee olla nähtävillä anniskelupaikassa. Jos vastaavan hoitajan sijaisia on useita, tulee määräyksestä käydä ilmi sijaisuusjärjestys. Vastaavan hoitajan ja tämän sijaisten koulutuksen tai kokemuksen kautta hankittu ammattitaito tulee voida lupaviranomaisen pyynnöstä selvittää anniskelupaikassa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Asetuksen 23 §:n 2 ja 3 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2004.

Asetuksen 10 ja 20 §:ää sovelletaan vasta 1 päivästä tammikuuta 2005. Sitä ennen yksinomaan käymisteitse valmistetun enintään 4,7 tilavuusprosenttia etyylialkoholia sisältävän alkoholijuoman vähittäismyynti- ja anniskeluluvan myöntää asetuksen voimaan tullessa lupaviranomaisena vähittäismyynti- tai anniskelupaikan sijaintikunnan lääninhallitus. Liikennevälineessä tapahtuvaan annis-

keluun luvan myöntää luvanhakijan kotipaikan lääninhallitus, tai jos luvanhakijalla ei ole Suomessa kotipaikkaa, Etelä-Suomen lääninhallitus. Muun vähittäismyynti- ja anniskeluluvan myöntää ja vähittäismyyntipaikan tai alkoholiyhtiön alkoholijuomamyymälän hy-

väksyy asetuksen voimaan tullessa lupaviranomaisena sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus.

Jos asia on tullut vireille Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskuksessa, se käsittelee asian loppuun.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos Ismo Tuominen

N:o 1208

Valtioneuvoston asetus
alkoholijuomien anniskeluajan jatkamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

säädetään 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun alkoholilain (1143/1994) 26 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 764/2002:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään luvan myöntämisestä alkoholijuomien anniskeluajan jatkamiseen ennen kello yhdeksää ja kello puoli kahden jälkeen.

2 §

Lupaviranomainen

Lupaviranomaisista säädetään alkoholijuomista ja väkiviinasta annetussa asetuksessa (1344/1994).

3 §

Anniskeluajat

Lupa anniskelun aloittamiseen voidaan myöntää aikaisintaan kello viideksi. Lupa anniskelun jatkamiseen voidaan myöntää kello puoli kolmeen tai kello puoli neljään.

4 §

Luvan myöntämisen yleiset edellytykset

Tässä asetuksessa tarkoitettu lupa voidaan myöntää vain erityisten syiden niin vaatiessa.

Lupa voidaan myöntää vain, jos anniskelupaikan sijainti on sellainen, ettei anniske-

luajan jatkamisesta voida olettaa aiheutuvan haittaa tai häiriötä anniskelupaikan ympäristössä asuville.

Lupa voidaan jättää myöntämättä tai se voidaan myöntää ajallisesti tai laajuudeltaan hakemuksesta poiketen, jos viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi alkoholilain tarkoituksen toteuttamiseksi.

Lupa voidaan jättää myöntämättä ja myönnetty lupa peruuttaa, jos anniskelupaikassa on esiintynyt vakavia anniskelurikkomuksia, toistuvia järjestyshäiriöitä tai hyvien tapojen vastaista toimintaa.

5 §

Luvan myöntämisen erityiset edellytykset

Lupa alkoholijuomien anniskeluun ennen kello yhdeksää voidaan myöntää vain, jos erityiset matkailulliset syyt taikka erityinen tilaisuus tai tapahtuma sitä edellyttävät.

Erityisenä syynä alkoholijuomien anniskeluun kello puoli kahden jälkeen voidaan pitää:

1) anniskelupaikan toiminta-ajatusta, joka tasokkaan viihdeohjelman tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi edellyttää pidennettyä anniskeluaikaa; ja

2) anniskelupaikassa järjestettävää erityistä tilaisuutta tai tapahtumaa, jonka luonne edellyttää pidennettyä anniskeluaikaa.

Lupa alkoholijuomien anniskeluun kello puoli neljään voidaan myöntää ensisijaisesti

yksinomaan ilta- ja yöaikaan avoinna olevalle anniskelupaikalle, jos

1) se toimii hyvätasoisien hotellin yhteydessä; tai

2) se on varustelu- ja palvelutasoltaan erityisen hyvätasoinen viihderavintola.

6 §

Lupaehdot

Lupaehtoihin on otettava maininta siitä, että anniskelupaikka on suljettava puoli tuntia anniskeluajan päättymisen jälkeen.

Lupa voidaan myöntää jokaiselle viikonpäivälle tai osalle niistä. Lupa voi koskea koko liikettä tai sen osastoa tai muuta yksilöityä liikkeen osaa.

7 §

Anniskelu eräinä juhlapyhinä

Anniskelupaikka, jolle on myönnetty lupa

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

jonakin viikonpäivänä anniskeluun kello puoli kahden jälkeen, saa anniskella itsenäisyyspäivän, uudenvuoden, vapun ja juhannuksen aattoyönä kello puoli neljään, jollei lupaviranomainen toisin määrää.

8 §

Luvan voimassaoloaika

Lupa voidaan myöntää enintään kahden vuoden ajaksi.

Erityisten tilaisuuksien ja tapahtumien ajaksi lupa voidaan myöntää vain tilapäisenä, kuitenkin enintään yhdeksi kuukaudeksi.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitusneuvos Ismo Tuominen

N:o 1209

Valtioneuvoston asetus**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen 1 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan väliaikaisesti työnantajan sosiaaliturvamaksusta 8 päivänä joulukuuta 1978 annetun asetuksen (940/1978) 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 1341/2001, seuraavasti:

1 §

Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus on:

- 1) yksityisellä työnantajalla:
 - a) I maksuluokassa 2,964 prosenttia;
 - b) II maksuluokassa 5,164 prosenttia;
 - c) III maksuluokassa 6,064 prosenttia;
- 2) kunnalla ja kuntayhtymällä sekä kunnallisella liikelaitoksella 4,014 prosenttia;
- 3) evankelis-luterilaisella kirkolla sekä sen seurakunnalla ja seurakuntayhtymällä 4,014 prosenttia;
- 4) ortodoksisella kirkkokunnalla ja sen seurakunnalla 4,014 prosenttia;

5) Ahvenanmaan maakunnalla 6,814 prosenttia;

6) valtiolla ja sen laitoksella 6,814 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja sitä sovelletaan vuosina 2003—2005 maksettavan palkan perusteella suoritettaviin työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 1210

Oikeusministeriön asetus**julkisen notaarin suoritteiden maksuista**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa määrätään oikeusministeriön hallinnonalan virastossa toimivan julkisen notaarin suoritteiden maksullisuudesta lukuun ottamatta julkisen notaarin kaupanvahvistuksesta ja tiedoksiannosta perimiä maksuja, joista säädetään erikseen.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Isyyslain (700/1975) 15 §:n mukaisesta tunnustamislausuman vastaanottamisesta ja isyyslain 18 §:n mukaisesta kuulemisen toimittamisesta sekä hyväksymisen vastaanottamisesta ei peritä maksua.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Julkisen notaarin suoritteista peritään seuraavat kiinteät maksut:

- 1) protesti 18 euroa;
- 2) tallelokeron avaaminen ja sulkeminen 37 euroa ensimmäiseltä lokerolta ja jokaiselta seuraavalta lokerolta 5 euroa;

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

- 3) ansioluettelon todistaminen 20 euroa;
- 4) täysivaraisuustodistus 8 euroa;
- 5) allekirjoituksen oikeaksi todistaminen 5 euroa kultakin allekirjoitukselta;
- 6) asiakirjajäljennöksen oikeaksi todistaminen 1,80 euroa sivulta, kuitenkin enintään 18 euroa asiakirjalta; sekä
- 7) ulkomaisten asiakirjojen laillistamisvaatimusten poistamisesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 46/1985) tarkoitettu todistus (apostille) 8 euroa.

Allekirjoituksen oikeaksi todistamisen yhteydessä suoritettavasta tarkistuksesta julkisesta rekisteristä peritään tarkistuksesta aiheutuneita kustannuksia vastaava maksu.

Muista suoritteista peritään yksittäisen suoritteiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Suoritteesta, joka on tilattu ennen tämän asetuksen voimaantuloa, peritään maksu ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleen maksuasetuksen mukaan.

Hallitusneuvos Ahti Penttinen

N:o 1211

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä helmikuuta 2002 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön työjärjestyksen (99/2002) 8 §:n 14 kohta sekä 37 ja 39 § seuraavasti:

8 §

Markkinaosasto

Markkinaosaston toimialaan kuuluvat seuraavat asiaryhmät:

14) ohjesääntöiset elinkeinot ministeriön hallinnonalalla;

kaupan säännöstelyyn liittyviä yksittäisiä hakemuksia ja tuloja.

Vienninedistämisryhmän päällikkö ja vienninedistämisryhmien tilityksiä hoitavat ylittarkastajat ratkaisevat asiat, jotka koskevat vienninedistämisryhmien tilityksiin liittyvien menojen hyväksymistä.

37 §

Eräiden markkinaosaston virkamiesten ratkaisuvallasta

Vienninedistämisryhmän kaupallinen neuvos ratkaisee asiat, jotka koskevat turvavarustolain (970/1982) 8 §:n 2 ja 3 momentin mukaisten tilapäisten käyttö lupien myöntämistä.

Ulkomaankaupparyhmän ulkomaankaupan säännöstelyyn liittyviä asioita hoitava kaupallinen neuvos, ylittarkastaja ja esittelijä ratkaisevat asiat, jotka koskevat ulkomaan-

7 luku

Palvelussuhdeasiat

39 §

Nimitystoimivalta

Ministeri nimittää henkilöstön, jonka palkkaus on vähintään vaativuustason 19 mukainen. Muun henkilöstön nimittää tai ottaa sekä työsopimukset tekee hallintojohtaja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Kansliapäällikkö Erkki Virtanen

N:o 1212

Oikeusministeriön asetus

vastapuolen maksettavaksi tuomittavista oikeudenkäyntikuluista oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä tarkoitetuissa asioissa annetun oikeusministeriön asetuksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Oikeusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan vastapuolen maksettavaksi tuomittavista oikeudenkäyntikuluista oikeudenkäymiskaaren 21 luvun 8 c §:ssä tarkoitetuissa asioissa 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun oikeusministeriön asetuksen (1311/2001) 3 § 1 momentti, seuraavasti:

3 §

Vastaajan maksettavaksi vaaditut oikeudenkäyntikulut tuomitaan vaatimuksen mukaisesti. Ne tuomitaan kuitenkin korkeintaan perustaksan tai korkean taksan määräisenä velan pääoman määrän mukaan seuraavasti:

	Velan pääoma 250 euroa tai vähemmän	Velan pääoma yli 250 euroa tai häätö
Perustaksa	190 euroa	220 euroa
Korkea taksa	265 euroa	300 euroa

Tämä asetus astuu voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tätä asetusta sovelletaan tuomittaessa vastapuolen maksettaviksi oikeudenkäyntikuluja asioissa, jotka tulevat vireille 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Ylitarkastaja Eeva-Maija Oikarinen

N:o 1213

Opetusministeriön asetus**opetusministeriön työjärjestyksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Opetusministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä toukokuuta 2000 annetun opetusministeriön työjärjestyksen (483/2000) 41 §:n 3 momentti,
muutetaan 39 §:n 2 momentin 4 ja 5 kohta, 40 §, 50 §:n 1 kohta sekä 51 §, sellaisena kuin niistä on 40 § osaksi asetuksessa 420/2001, sekä
lisätään 39 §:n 2 momenttiin uusi 6—8 kohta ja asetukseen uusi 50 a § seuraavasti:

39 §

Kansliapäällikön ratkaistavat asiat

— — — — —
 Kansliapäällikkö ratkaisee lisäksi ministeriön ja sen henkilöstön osalta asiat, jotka koskevat:

— — — — —
 4) valtion virkamieslain (750/1994) 44 §:ssä tarkoitetun sopimuksen tekemistä palvelussuhteen ehdoista muiden kuin lain 26 §:ssä tarkoitettujen virkamiesten kanssa;

5) todistuksen antamista tasavallan presidentin ja valtioneuvoston yleisistunnon nimittämälle virkamiehelle irtisanoutumisesta ja virkasuhteen päättymisestä;

6) maksupisteen tai tilintekijän perustamista tai lakkauttamista;

7) EU-rakennerahastohankkeisiin osoitettujen määrärahojen jaon hyväksymistä sekä maksatuksen varmennusta; sekä

8) ministeriön henkilöstölle myönnettäviä luontoisetuja lukuun ottamatta valtion virkamieslain 26 §:ssä tarkoitettuja virkamiehiä.

40 §

Osaston päällikön ratkaistavat asiat

Osaston päällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) osaston lausunnon antamista;

2) osaston toimialalle osoitettujen tai käytettäväksi asetettujen määrärahojen käyttämistä, myöntämistä sekä hankintoja näiden määrärahojen puitteissa, jollei ministeri ole sisäiseen budjettiin liitettävällä päätöksellään pidättänyt näitä asioita itselleen tai valtuuttanut osaston muuta virkamiestä päättämään näistä asioista;

3) osaston toimialaan kuuluvien menojen ja tulojen hyväksymistä, jollei näitä asioita ole sisäisessä budjetissa päätetty antaa osaston muun virkamiehen päätettäväksi;

4) ohjeiden antamista osaston toimialaan kuuluville virastoille ja laitoksille;

5) henkilökunnan sijoittamista osaston yksiköihin;

6) virkamatkamääräyksen antamista osaston yksikön päällikölle ja muulle välittömästi osaston päällikön alaiselle virkamiehelle; sekä

7) todistuksen antamista osaston muulle kuin tasavallan presidentin ja valtioneuvoston yleisistunnon nimittämälle virkamiehelle irtisanoutumisesta ja virkasuhteen päättymisestä.

50 §

Talousyksikön päällikön ratkaistavat asiat

Talousjohtaja ratkaisee 48 §:ssä mainittujen asioiden lisäksi asiat, jotka koskevat:

1) ministeriölle tilivirastona kuuluvia tehtäviä, jolleivät ne kuulu kansliapäällikölle,

osaston päällikölle tai osaston yksikön päällikölle taikka osastojen ulkopuolisen toimintayksikön päällikölle tai talousjohtajan alaiselle 50 a §:ssä tarkoitetulle virkamiehelle; sekä

— — — — —
50 a §

Talousyksikön eräiden virkamiesten ratkaistavat asiat

Laskentapäällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat ministeriölle tilivirastona kuuluvaa maksuliikettä, laskentatoimintaa, kirjanpitoa, palkanlaskentaa sekä tilinpäätöstä, jolleivät ne kuulu muun virkamiehen tai ministerin ratkaistaviksi.

Tarkastustoimen päällikkö ratkaisee asiat, jotka koskevat ministeriön toimialaan kuuluvien EU-rakennerahastohankkeiden maksupäätöksiä sekä EU-tukien ja vastaavien valtion rahoitusosuuksien takaisinperintää.

Kunnallistalouden ja -hallinnon ryhmän puheenjohtajaksi määrätty opetusministeriön virkamies ratkaisee asiat, jotka koskevat opetusministeriössä käsiteltävien opetus- ja kulttuuritoimen valtionosuuksien sekä ryhmän toimialaan kuuluvan muun lakisääteisen rahoituksen maksujen hyväksymistä.

Ministerin määräämä talousyksikön virkamies ratkaisee asiat, jotka koskevat yhteisöaloiteohjelmien ja teknisen tuen hankkeiden rahoituspäätösten hyväksymistä.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Opetusministeri *Maija Rask*

51 §

Muiden virkamiesten ratkaistavat asiat

Ministerin määräämä hallintoyksikön virkamies ratkaisee asiat, jotka koskevat ministeriön virkamiehille ja työsuhteiselle henkilöstölle myönnettäviä ikälisiä, palvelusvuosilisiä, vuosilomakorvauksia sekä muita virka- ja työehtosopimuksiin ja palvelussuhteen ehtoja koskeviin sopimuksiin tai määräyksiin perustuvia palkanlisiä tai lisäpalkkiota.

Ministerin määräämät hallintoyksikön virkamiehet ratkaisevat hallintojohtajan vuosittain vahvistaman kiinteistönpidon varainkäyttösuunnitelman puitteissa ilman esittelyä asiat, jotka koskevat ministeriölle kiinteistöjen haltijavirastona kuuluvaa puhevallan käyttämistä sekä sopimusten ja tilausten tekemistä, mikäli kustannukset ovat enintään 100 000 euroa sekä esittelystä koulutus- ja tiedepoliitiikan osaston toimialaan kuuluville perustamishankkeille myönnettyjen valtionosuuksien ja -avustusten maksatuspäätöksiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Kansliapäällikkö Markku Linna

N:o 1214

Valtiovarainministeriön päätös

verohallituksen määräämisestä toimivaltaisena viranomaisena ratkaisemaan eräitä verotusta koskeissa kansainvälisissä sopimuksissa tarkoitettuja asioita

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Valtiovarainministeriö on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 89 §:n 5 momentin ja tämän päätöksen 2 §:ssä mainittujen sopimusmääräysten nojalla määrännyt:

1 §

Verohallitus ratkaisee 2 §:ssä tarkoitetuissa sopimuksissa mainittuna toimivaltaisena viranomaisena sopimuksissa tarkoitettut asiat, jotka koskevat:

- 1) tietojenvaihtoa ja muuta virka-apua;
- 2) keskinäiseen sopimusmenettelyyn kuuluvia yksittäistapauksia; ja
- 3) verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 89 §:n 3 momentissa tarkoitettuja, 2 §:ssä mainitun sopimuksen soveltamiseen liittyviä hakemuksia, jos vapautettavaksi pyydetty määrä on enintään 50 000 euroa.

Valtiovarainministeriö ratkaisee kuitenkin 1 momentissa tarkoitettun asian, jos asia on periaatteellisesti tärkeä.

2 §

Valtiovarainministeriön päätöksen perusteena olevat sopimusmääräykset:

1) Pohjoismaiden kanssa tehdyt sopimukset:

Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 23 päivänä syyskuuta 1996 tehdyn sopimuksen (SopS 26/1997 ja 34/1998) 3 artiklan 1 j 3) kohta ja 10 artiklan 7 kappale,

Pohjoismaiden välillä virka-avusta veroasioissa 7 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn sopimuksen (SopS 37/1991) 3 artiklan 1 b 4) kohta,

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välillä perintö- ja lahjaveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1989 tehdyn sopimuksen (SopS 83/1992 ja 103/1993) 3 artiklan 1 e 2) kohta.

2) Muiden maiden kanssa tehdyt sopimukset:

Suomen tasavallan ja Alankomaiden kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 28 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn sopimuksen (SopS 84/1997 ja 31/1998) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Amerikan yhdysvaltojen hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 21 päivänä syyskuuta 1989 tehdyn sopimuksen (SopS 2/1991) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Arabiemiraattien lii-

ton välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä maaliskuuta 1996 tehdyn sopimuksen (SopS 90/1997 ja 32/1998) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Argentiinan tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 13 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn sopimuksen (SopS 85/1996) 3 artiklan 1 g 1) kohta,

Suomen ja Australian välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä syyskuuta 1984 tehdyn sopimuksen (SopS 26/1986) 3 artiklan 1 j) kohta,

Suomen ja Barbadosin välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 15 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn sopimuksen (SopS 79/1992) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen Tasavallan ja Belgian Kuningaskunnan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 18 päivänä toukokuuta 1976 tehdyn sopimuksen (SopS 66/1978) 3 artiklan 1 h ii) kohta,

Suomen tasavallan ja Brasilian liittotasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 2 päivänä huhtikuuta 1996 tehdyn sopimuksen (SopS 92/1997 ja 33/1998) 3 artiklan 1 i 2) kohta,

Suomen tasavallan ja Bulgarian kansantasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä huhtikuuta 1985 tehdyn sopimuksen (SopS 11/1986) 3 artiklan 1 d 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Etelä-Afrikan tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 26 päivänä toukokuuta 1995 tehdyn sopimuksen (SopS 78/1995 ja 4/1996) 3 artiklan 1 e 1) kohta,

Suomen Tasavallan ja Filippiinien Tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 13 päivänä lokakuuta 1978 tehdyn sopimuksen (SopS 60/1981) 3 artiklan 1 j 1) kohta,

Suomen Tasavallan ja Helleenien Tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 21

päivänä tammikuuta 1980 tehdyn sopimuksen (SopS 58/1981) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Indonesian tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 15 päivänä lokakuuta 1987 tehdyn sopimuksen (SopS 4/1989) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Intian tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 10 päivänä kesäkuuta 1983 tehdyn sopimuksen (SopS 59/1984) 3 artiklan 1 f 1) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Irlannin hallituksen välillä tulo- ja myyntivoittoveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 27 päivänä maaliskuuta 1992 tehdyn sopimuksen (SopS 88/1993) 3 artiklan 1 j 1) kohta,

Suomen Tasavallan hallituksen ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen Kuningaskunnan hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen sekä veron kiertämisen estämiseksi 17 päivänä heinäkuuta 1969 tehdyn sopimuksen (SopS 2/1970) 3 artiklan 1 j) kohta,

Suomen tasavallan ja Israelin valtion välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 8 päivänä tammikuuta 1997 tehdyn sopimuksen (SopS 90/1998) 3 artiklan 1 f 1) kohta,

Suomen ja Italian välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä kesäkuuta 1981 tehdyn sopimuksen (SopS 55/1983) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Itävallan tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 26 päivänä heinäkuuta 2000 tehdyn sopimuksen (SopS 18/2001) 3 artiklan 1 f 2) kohta,

Suomen Tasavallan ja Japanin välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 29 päivänä helmikuuta 1972 tehdyn sopimuksen (SopS 43/1972) 3 artiklan 1 i) kohta,

Suomen tasavallan ja Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuk-

sen välttämiseksi 8 päivänä toukokuuta 1986 tehdyn sopimuksen (SopS 60/1987), jota sovelletaan toisaalta Suomen sekä toisaalta Jugoslavian liittotasavallan, Kroatian ja Slovenian välisissä suhteissa, 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen ja Kanadan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 28 päivänä toukokuuta 1990 tehdyn sopimuksen (SopS 81/1992) 3 artiklan 1 j 2) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Kiinan kansantasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä toukokuuta 1986 tehdyn sopimuksen (SopS 62/1987) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen Tasavallan ja Korean Tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 8 päivänä helmikuuta 1979 tehdyn sopimuksen (SopS 75/1981) 3 artiklan 1 i 2) kohta,

Suomen tasavallan ja Latvian tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 23 päivänä maaliskuuta 1993 tehdyn sopimuksen (SopS 92/1993) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Liettuan tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 30 päivänä huhtikuuta 1993 tehdyn sopimuksen (SopS 94/1993) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen ja Luxemburgin välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 1 päivänä maaliskuuta 1982 tehdyn sopimuksen (SopS 18/1983) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen hallituksen ja Makedonian hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä tammikuuta 2001 tehdyn sopimuksen (SopS 23/2001) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen hallituksen ja Malesian hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 28 päivänä maaliskuuta 1984 tehdyn sopimuksen (SopS 16/1986) 3 artiklan 1 j 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Maltaan välillä tulo-

veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 30 päivänä lokakuuta 2000 tehdyn sopimuksen (SopS 82/2001) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen Tasavallan hallituksen ja Marokon Kuningaskunnan hallituksen välillä tulo- ja omaisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä kesäkuuta 1973 tehdyn verosopimuksen (SopS 8/1980) 3 artiklan 1 j) kohta,

Suomen tasavallan ja Meksikon yhdysvaltojen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä helmikuuta 1997 tehdyn sopimuksen (SopS 65/1998) 3 artiklan 1 i 2) kohta,

Suomen tasavallan ja Pakistanin islamilaisen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 30 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn sopimuksen (SopS 15/1996) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen hallituksen ja Portugalin hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi 27 päivänä huhtikuuta 1970 tehdyn sopimuksen (SopS 27/1971) 3 artiklan 1 g 2) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Puolan tasavallan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 26 päivänä lokakuuta 1977 tehdyn sopimuksen (SopS 26/1979) 3 artiklan 1 i) kohta,

Suomen Tasavallan Hallituksen ja Ranskan Tasavallan Hallituksen välillä tulon ja omaisuuden kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 11 päivänä syyskuuta 1970 tehdyn sopimuksen (SopS 8/1972) 3 artiklan 1 f) kohta,

Suomen tasavallan ja Romanian välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 27 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn sopimuksen (SopS 7/2000) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen Tasavallan ja Saksan Liittotasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja sekä eräitä muita veroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 5 päivänä heinäkuuta 1979 tehdyn sopimuksen (SopS 18/1982) 3 artiklan 1 f i) kohta,

Suomen ja Sambian välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen vero-

tuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 3 päivänä marraskuuta 1978 tehdyn sopimuksen (SopS 28/1985) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Singaporen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 7 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn sopimuksen (SopS 23/2002) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Slovakian tasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 15 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn sopimuksen (SopS 28/2000) 3 artiklan 1 h 2) kohta,

Suomen Tasavallan Hallituksen ja Sri Lankan Demokraattisen Sosialistisen Tasavallan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 18 päivänä toukokuuta 1982 tehdyn sopimuksen (SopS 20/1984) 3 artiklan 1 i 2) kohta,

Suomen tasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 16 päivänä joulukuuta 1991 tehdyn sopimuksen (SopS 90/1993) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen ja Tansanian välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä toukokuuta 1976 tehdyn sopimuksen (SopS 70/1978) 3 artiklan 1 i ii) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Thaimaan kuningaskunnan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 25 päivänä huhtikuuta 1985 tehdyn sopimuksen (SopS 28/1986) 3 artiklan 1 j 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Tšekin tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi sekä veron kiertämisen estämiseksi 2 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn sopimuksen (SopS 80/1995 ja 5/1996) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan ja Turkin tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 9 päivänä toukokuuta 1986 tehdyn sopimuksen (SopS 61/1988) 3 artiklan 1 k 2) kohta,

Suomen Tasavallan hallituksen ja Ukrainan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 14 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn sopimuksen (SopS 82/1995 ja 6/1996) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen Tasavallan hallituksen ja Unkarin Kansantasavallan hallituksen välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 25 päivänä lokakuuta 1978 tehdyn sopimuksen (SopS 51/1981) 3 artiklan 1 i 1) kohta,

Suomen hallituksen ja Uuden Seelannin hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 12 päivänä maaliskuuta 1982 tehdyn sopimuksen (SopS 49/1984) 3 artiklan 1 g 2) kohta,

Suomen Tasavallan ja Uzbekistanin tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 9 päivänä huhtikuuta 1998 tehdyn sopimuksen (SopS 10/1999) 3 artiklan 1 h 1) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Venäjän federaation hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 4 päivänä toukokuuta 1996 tehdyn sopimuksen (SopS 110/2002) 3 artiklan 1 g 2) kohta,

Suomen tasavallan hallituksen ja Vietnamin sosialistisen tasavallan hallituksen välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn sopimuksen (Sops 112/2002) 3 artiklan 1 i 2) kohta,

Suomen tasavallan ja Viron tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi 23 päivänä maaliskuuta 1993 tehdyn sopimuksen (SopS 96/1993) 3 artiklan 1 h 1) kohta.

3) Yleissopimukset:

Veroasioissa annettavasta keskinäisestä virka-avusta 25 päivänä tammikuuta 1988 tehdyn yleissopimuksen (SopS 21/1995) 3 artiklan 1 d) kohta.

N:o 1214

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tällä päätöksellä kumotaan verohallituksen määräämisestä toimivaltaisena viranomaisena

ratkaisemaan eräitä verotusta koskevissa kansainvälisissä sopimuksissa tarkoitettuja asioita 20 joulukuuta 2001 annettu valtiovarainministeriön päätös (1403/2001).

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Finanssineuvos Antero Toivainen